

Ungheria

Az olaszok szeretnek minket. A lapjaik mindennap írnak rólunk: „Családi ház a Balaton mellett”, „Nostalghie di Halászbástya”. (A nosztalgia náluk, azt hiszem, hangulatot jelent. Milyen bölcs nyelv!) Az emberek is kedvesek, ha az Ungheria szót hallják. Úgy képezem, Ungheria az olaszok szemében majdnem annyit jelent, mint Olaszország a mi szemünkben: baráti, romantikus és lényegesen más országot.

Minket az vonz hozzájuk, hogy ott minden olyan régi, őket az vonzza hozzánk, hogy itt minden olyan új – ami nagyon rokon dolog. Láttam olasz turistacsoportot, amint áhítatosan bámulta a pasaréti templomot. Ilyen új templomot még sose láttak. Angliában egyszer megkérdezték tőlem, hogy is hagyhattam el romantikus hazámat a nyárspolgári, szürke Anglia kedvéért. Bizonyára az olaszok is ezt kérdeznék.

Ungheria

Gli italiani ci amano. Sui giornali scrivono ogni giorno di noi: “Villetta sul lago Balaton”, oppure (com’era in italiano?), “Nostalghe di Halászbástya”. (La nostalgia da loro, credo, indichi uno stato d’animo. Che lingua saggia!) Anche le persone sono affettuose se sentono la parola Ungheria, come la chiamano loro. Mi immagino che agli occhi degli italiani Ungheria significhi praticamente quello che per noi significa Italia: un paese amichevole, romantico e profondamente diverso.

Da loro tutto è antico, ed è questo ad attrarci, da noi tutto è nuovo, ed è questo ad attrarli – una questione molto affine. Ho visto gruppi di turisti italiani rimanere devotamente stupiti di fronte alla chiesa in piazza Pasaréti a Budapest. Una chiesa nuova come quella non l’avevano mai vista. In Inghilterra una volta mi hanno chiesto come abbia potuto lasciare la mia romantica patria, per amore di un’Inghilterra grigia e piccoloborghese. Sono sicuro che me lo chiederebbero anche gli italiani.

Trad. di Gabriele Italiano